

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 85. Vsque in atrium principis Sacerdotum. v. 58.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

mo malum ex eo, quod mihi videatur esse contrarius: sed ut eum potius iu-
vem, potius defendam pro iustitia, eius causam, absque rancore, odio vel
invidia velim tractare.

§. 84. *Petrus autem sequebatur eum à longe. v. 58.*

Primo ob promissionem suam, cuius memor turpe existimabat, non se-
qui dominum suum: docens nos bona proposita & fidem datam servare,
quod utinam semper constanter faciamus. Secundo sequebatur Magistrum
ob amorem, quem erga ipsum gerebat, maximum. à longè verò ob timorem
quo iam occupatus fuerat. pugnabant enim in corde Petri amor Christi &
timor mortis. ille attrahebat, hic tetrahebat: sed hæc erat permissio divina
Deo sic sinente fieri, quo scripturæ implerentur quibus prænnuntiabatur,
quod Christus Dominus noster torcular passionis solus esset calca-
turus.

O Amantissime Iesu quor ego proposita bona feci? sed cum Petro pau-
latim me elongavi à te, ita ut plane perdiderim te, & in baptismo fidem
datam oblitus ierim post Deos alienos, passiones meas, frigidus in amore
sancto tuo, calens cupiditate sæculari, & quo magis me elongavi eo frigidus
semper factus in fide spe & charitate tua. Respice ergo & me cum Petro o-
culis misericordiæ tuæ ut resumam animum redeam, ad te, servem propo-
sita bona, desineam & lugeam peccata mea, & negligentias meas, ut gratiam
recuperem æternam.

§. 85. *V/que in atrium principis Sacerdotum. v. 58.*

Dum saltem timide Petrus sequitur Magistrum id est à longè, & per-
venit usque in atrium principis sacerdotum, in quo milites, qui Christum
ceperant captivum, & Caiphæ tradiderant, hærebant expectantes Domi-
norum suorum nutum, quibus se immiscet plenus anxietate Petrus, quid
factum! cum perverfis habitando non evasit innoxius qui si mansisset soli-
tarius aut cum bonis, bonus utique in eorum societate mansisset. nec co-
actus fuisset ab ancilla vili. etiam cum iuramento Deum & Dominum suum
negare. In perverfis aulis hand dubiè, non nisi iniquitas & dólus discitur &
docetur, & de eiusmodi aulis vere dicitur, exeat aula qui cupit esse pius, nam
in eiusmodi iniqua aula nempe in curia Herodis Magi stellam perdunt,
Ioanni caput abscinditur, Christus illuditur &c. in curia Caiphæ Petrus fi-
dem, saltem foris, negat & robur animi perdit, imò peierare discit qui cum
discipulis manens Christum præ omnibus audentissime confitebatur. pro-
quantum malum causat mala societas!

Viduo

Video Domine, & pro dolor nimis expertus sum quantum mali eveniat ex mala Societate, ideo rogo te, o custos hominum, conserva me à mala societate, dum hic dego, & da ut bonis & sanctis sodalitiis, ex quibus melior evadere possim, semper inhæream; hæc mihi se offerant, in hæc me inducere imo compellere dignare, ut declinem à malo & faciam bonum.

§. 85. *Et ingressus intro sedebat cum ministris. v. 58.*

Parum fuisset periculi, si Petrus expectasset foris in atrio, at intrando interiora & ipsam domum & aulam Caiphæ, & quidem cedendo cum ministris infimæ plebis & sortis, qui non nisi infima & scurrilia, cachinationes & maledicta de Christo proferebant eo facto plane se Petrus prodidit, nam dum talibus se immiscuit paulatim infirmata est in ipso virtus & gratia Dei, & cecidit gravius in peccata diversa mentiando, falsum iurando, Deum & Magistrum negando; nec potuit ad cor redire, nisi relinqueret hanc malam & perversam societatem cum qua sedebat & quiescebat.

Plentissime Jesu, o quoties ego in malorum hominum non solum societate sedi & conquievi, sed etiam verbis ludicris & actibus eorum malis fui oblectatus, & ideo magis sedi cum ipsis & quievi, idcirco doleo nunc quam maximè, & oro ut des gratiam; si fors incidero iterum in malam societatem, posthac nunquam in ea quiescam, sed cito refugiam ad te convertendo me ab illâ ad te justitiæ solem.

§. 86. *Ut videret finem. v. 58.*

Finis & intentio Petri assidentis cum ministris profanis intro, non erat malus, volebat enim manere cum Christo iuxta promissionem suam, sed una videtur curiosus fuisse, humana enim curiositate volebat scire quid iudicaret de domino Pontifex, utrum eum neci addiceret vel flagellis caesum dimitteret, de qua re iâ ante melius ab ipso Domino sæpe fuerat instructus, ita ut credendo, videndi non habuerit necessitatem.

OMi Jesu dulcissime quam sedulo, quâ devote, quandoque te vel quæsi in juventutis primâ devotione & fervore, vel saltem te quærere & sequi debui, & o quoties & quam cito te deserui in peccata prolabendo ad creaturæ levis vel perversæ vocem, ne eam offenderem te quasi negavi & propositum non servavi; heu mala societas! quid feci? sedi; heu nimium cum malis & perversis hominibus quid tandem remediî post tot tantaque mala & peccata? cum Petro flere amare, ut bene ergo & salubriter defleam peccata mea respice ne obsecro misericordissime Deus, oculo misericordiæ tuæ sicut Petrum respexisti ut gemam, doleam, detestetur omni-